

Poema

*Emmarco amb quatre ratlles un glop espès de sang
i el penjo —i t'assenyalo— a la paret.¹*

No tinc un guix però, indeleble,

*hi ha sempre, índex enllà, un altre dit inhàbil² gravitant-te
amb tot el pes de les xinxetes. Dessagnant la vertical d'aquest
[poema].³*

1. Font: «Divisa // Emmarco amb quatre fustes / un pany de cel i el penjo a la paret. // Jo tinc un nom / i amb guix l'escric a sota». Maria-Mercè Marçal. *Llengua abolida*. Barcelona: la butxaca, 2017, p. 75.

2. Font: «[...] Hi ha sempre / índex enllà un altre dit inhàbil, / un altre braç, / un altre foll que adesa el seu deliri». Andreu Vidal. *Obra completa i altres escrits*. Port de Pollença: Edicions del Salobre, 2008, p. 53.

3. Glossari (1). El català és una *llengua natural*. Això vol dir que és una eina de comunicació apresada, produïda i reproduïda de manera espontània per lxs membres de la seva comunitat lingüística. Vull dir: de *manera presumiblement* espontània. Perquè «natural» i «espontània» no són sinó dos contes dolços, puríssims i ingràvids: com les cigonyes. Com cotó de sucre a la sang d'un diabètic. O com mamar-te-la esdentegadeta i trista. Mamar-te-la sense ni mica de ganes ni de dents —però mamar-te-la amb un sentit molt profund i atàvic, sisplau, de la Història.

```
<html>

<head>
<title>Poema br</title>
</head>

<body>
<p>Emmarco amb quatre ratlles un glop espès de sang<br/>
i el penjo &mdash;i t&rsquo;assenyalo&mdash; a la paret.</p>

<p>No tinc un guix però, indeleble,</p>

<p>hi ha sempre, índex enllà, un altre dit inhàbil
gravitant&shy;te<br/>
amb tot el pes de les xinxetes. Dessagnant la vertical
d&rsquo; aquest poema.</p>

</body>

</html>4
```

4. Glossari (2). El *llenguatge html* és un llenguatge de marcat dissenyat per estructurar textos i relacionar-los en forma d'hipertext. Tradueix la superfície retiniana humana en una interfície que fa possible la comunicació amb la màquina. Tradueix, igualment (i inevitable), la mania patològica de l'ésser humà per les taxonomies i per les jerarquies gràcies a un codi, blindat contra l'ambigüitat, que funciona mitjançant un sistema d'etiquetes i de límits beatíficament cuirassats : <head></head> <body></body>.

Malle

*Lllettra elt eleatl teaaalr ll aaam lrmlr al rela
e la mllta —e a'errlleaaa— e ae metla.*

La aelr ll alem mlta, elalaltal,

*me me rllmtl, elalm llaae, ll eaatl aea elmetea ateleaela-al
elt aaa la mlr al alr melmlalr. Alrrealela ae lltareea a'ellra malle.⁵*

Codi font:

```
poema = open("poema.txt", "r")
```

```
encriptat = open("poema_encriptat.txt", "w")
```

```
dic = {'a':1, 'b':2, 'c':3, 'd':4, 'e':5, 'f':6, 'g':7,  
'h':8, 'i':9, 'j':10, 'k':11, 'l':12, 'm':13, 'n':14,
```

5. Glossari (3). La m.e.t.r.a.l.l.a., igual que el *llenguatge html*, és un llenguatge artificial: igual que el català, igual que qualsevol altre llenguatge presumiblement natural, però partint del necessari reconeixement de l'artifici i de la consciència activa amb respecte als processos computacionals propis —que són mamar-te-la com a acció retòrica, discursiva i radicalment maxil·lar. Radicalment nutritiva. Radicalment deliberades les marques de bruxisme sobre la teva carn. Consisteix a reduir les 26 grafies de l'alfabet llatí (corresponents a les 26 posicions respectives) a només 8, i això amb l'objectiu de traduir-les a les 8 posicions gràfiques de la paraula *metralla*. La tal reducció implica una simplificació de grafies però, també, una complicació desproporcionada de les equivalències. Tant li fa: el codi suposa, en qualsevol cas, una demostració absolutament gratuïta d'arbitrarietat. Una operació absolutament ortopèdica d'estètica. Per damunt de tot: una formulació retòrica de bellesa clandestina.